

JAPAN

日本

Nippon, met de letterlijke betekenis: *oorsprong van de zon*; is een land en een eilandstaat ten oosten van het Aziatische continent. Het land wordt gevormd door 14.125 eilanden in de Grote Oceaan. De grootste eilanden zijn Hokkaido, Honshu, Shikoku en Kyushu, die samen 97% van de totale oppervlakte van Japan innemen. De hoofdstad en grootste stad van Japan is Tokio. Het gehele land telt 125.507.472 (2020) inwoners.

Japan is ongeveer 12 maal groter dan België. De archipel strekt zich enkele duizenden kilometers uit van het uiterste noorden, bij het Russische Sachalin, tot het uiterste zuiden nabij Taiwan. Honshu is het grootste eiland en hierop liggen de belangrijkste steden van Japan. Japan is een deel van de zogenaamde Ring of fire, een geologische actieve zone.

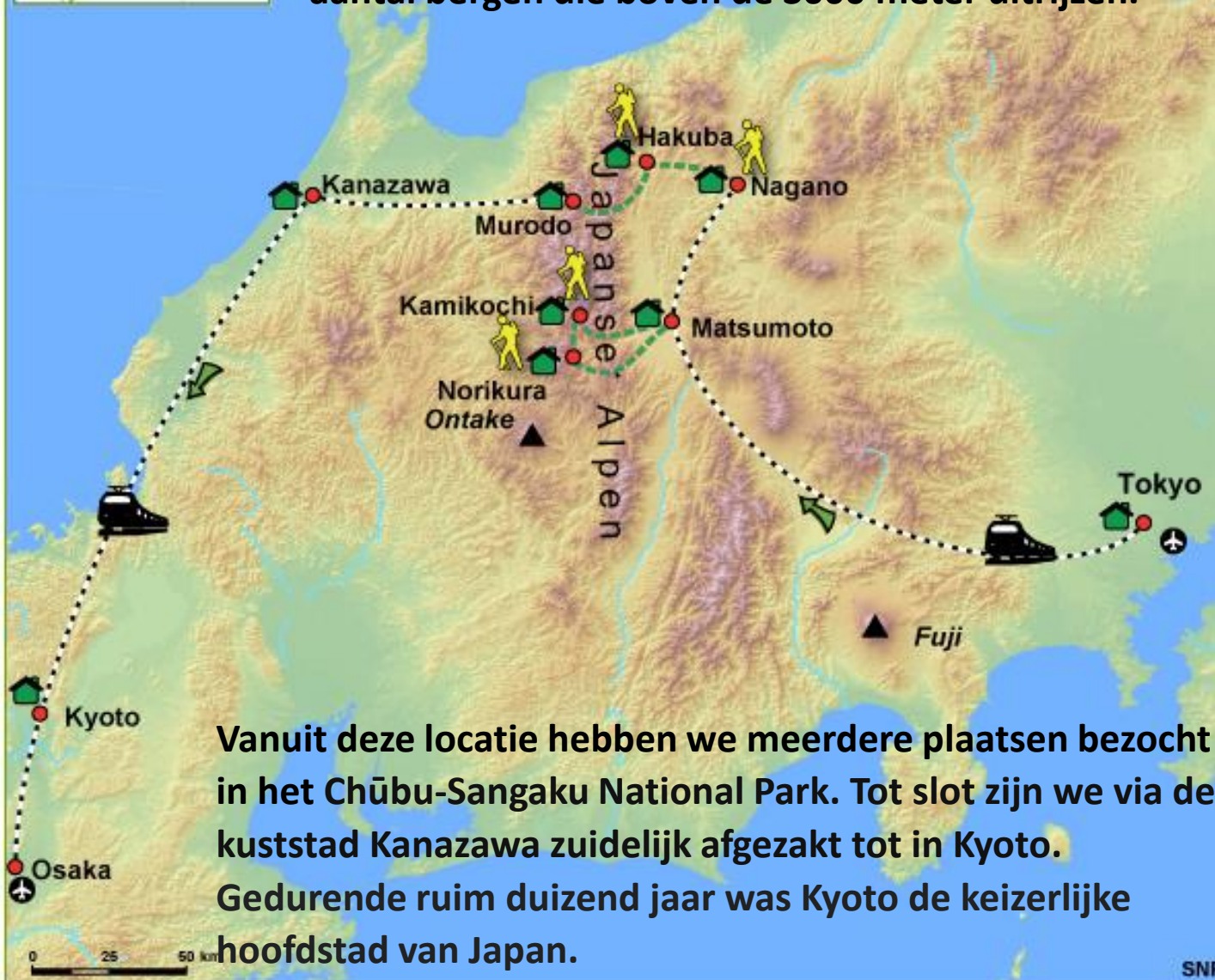
De algemene eigenschappen van de vier belangrijke eilanden zijn: besneeuwde steile bergen (waaronder de beroemde vulkaan Fuji), beboste hellingen en kleine vruchtbare vlaktes. Ongeveer twee derde van het landoppervlak is bedekt met bossen. Ongeveer 11% van het land is in gebruik als landbouwgrond.

Het merendeel van de bevolking woont in de vlakke gebieden langs de kust van de Stille Oceaan.

Het langgerekte karakter – in noord-zuidrichting – leidt tot verschillende klimaten. Het varieert van een koel en vochtig continentaal klimaat in het noorden met vrieskoude winters en warme zomers tot een vochtig subtropisch klimaat in het zuiden. Het weer op de hoofdeilanden wordt bepaald door de landmassa Siberië en de Stille Oceaan. In de winter waait de koude lucht van Siberië over de warmere Japanse Zee en zorgt voor metershoge sneeuw in Noordwest-Japan. In de zomer komt er een warme vochtige lucht van de Stille Oceaan en dit zorgt voor hoge temperaturen in Midden- en Zuid-Japan. In augustus ligt de gemiddelde temperatuur in Tokio op zo'n 27 °C. De regenval is overvloedig – tussen de 1000 en 2500 millimeter, en natuurgeweld, zoals tyfoons en aardbevingen, treden frequent op.

Onze reis is begonnen in Tokyo. Vandaar zijn we het binnenland ingetrokken, naar Matsumoto en Nagano in de Japanse alpen. Dit is een bergketen die het eiland Honshu in tweeën deelt en telt een aantal bergen die boven de 3000 meter uitrijzen.

Vanuit deze locatie hebben we meerdere plaatsen bezocht in het Chūbu-Sangaku National Park. Tot slot zijn we via de kuststad Kanazawa zuidelijk afgezakt tot in Kyoto. Gedurende ruim duizend jaar was Kyoto de keizerlijke hoofdstad van Japan.

Japan is een land van contrasten, oud en nieuw gaan hand in hand.

Tokyo betekend letterkijk "Oostelijke hoofdstaat". De stad Tokyo bestaat eigenlijk niet meer. De agglomeratie Groot-Tokio is met bijna 40 miljoen inwoners de op een na grootste metropool ter wereld. Het is een moderne stad.

Zoals in vele steden zijn er bomen aangeplant, waaronder vele exoten, zoals *Liriodendron tulipifera*, *Fraxinus griffithii*, *Metasequoia glyptostroboides*, *Ginkgo biloba*, maar ook inheemse bomen als *Cercidiphyllum japonicum*, *Zelkova serrata*,...

In het centrum worden de meeste bomen gesnoeid tot op een hoogte van 9 à 10 m en een breedte van 4 à 5 m.

Om mooie grotere bomen te zien moet men in de parken of rond de tempels gaan wandelen.

Een eerste opvallende soort is *Ilex rotunda*. Deze hulst komt van nature voor in China, Japan, Korea, Taiwan en Vietnam. Hij groeit daar in de altijdgroene bossen.

In de Hama-rikyū Gardens die ontstaan zijn in de Edo-periode (1603-1867) en in 1946 openbaar geworden zijn, vinden we een 300 jaar oude *Pinus thunbergii* (Japanse Zwarte Den). Deze soort is in algemeen uiterlijk en verschillende morfologische karaktertrekken gelijk aan de Europese *Pinus nigra*.

五五五五
五五五五
五五五五
五五五五
五五五五

Het is van nature een pionierssoort, maar is in Japan veelvuldig aangeplant en wordt dan gesnoeid tot een soort van grote bonsai.

Lycoris radiata is een naaktbloeier en wordt spinelie genoemd. Lycoris staat symbool voor de dood en reïncarnatie. In Japan wordt de rode spinelie veel aangeplant bij Boeddhistische tempels met allerlei rituelen die worden uitgevoerd om de komst van de herfst te vieren.

Acer buergerianum wordt beschreven als een kleine tot middelgrote boom bij ons, maar hier in het park staan er toch al indrukwekkende exemplaren

Matsumoto-jo of het Kraaienkasteel genoemd vanwege de zwarte kleur, gaat terug tot 1504.

天守の土台支持柱
天守の土台は、天守台の中に建てられた16本の土台支持柱によって支えられていたことが、昭和の修理でわかった。支持柱は下図のように土台の八角通りに12本、中央部に4本が、扇形に立てられていた。支持柱はすべてが材で、径36.3cm~39.3cm、長さはおよそ5mあり、その下は地盤に達し、上端は土台に「ほぞ差し」になっていた。この土台支持柱は、北側東より2本目の柱の一部である。

Main Support Pillars
Inside the stone base of the Main Keep were 16 *tsuga* (hemlock fir) pillars, each standing 5 meters high. This piece of wood was the tip of one of the original pillars that were replaced during the Showa Period Restoration (1950-1955).

Het kasteel is opgetrokken uit voornamelijk Tsuga boomstammen.

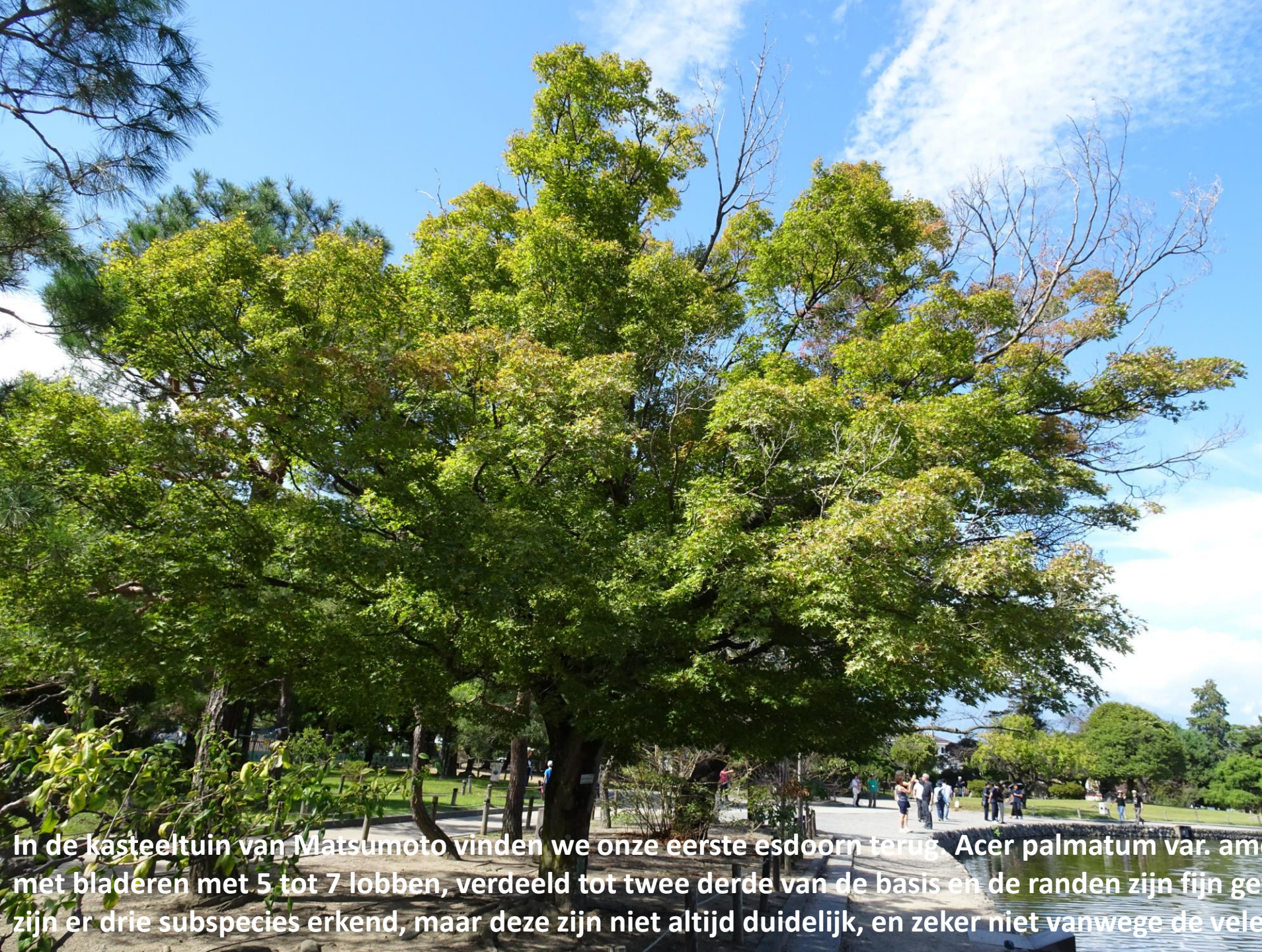

Pinus densiflora (Japanse Rode Den). Deze Japanse soort vindt men ook terug in Korea, China en Zuidelijk Rusland.

Het is de Oost-Aziatische tegenhanger van *Pinus sylvestris*, maar de oranjerode bast is duidelijker en verspreid over de gehele boom. De naalden zijn iets langer, licht tot grijsgroen en niet tot nauwelijks gedraaid.

In de kasteeltuinen van Matsumoto vinden we onze eerste esdoorn terug: *Acer palmatum* var. *amoenum*, een kleine boom met bladeren met 5 tot 7 lobben, verdeeld tot twee derde van de basis en de randen zijn fijn getand. Binnen *Acer palmatum* zijn er drie subspecies erkend, maar deze zijn niet altijd duidelijk, en zeker niet vanwege de vele cultivars.

Zelkova serrata , grote bomen aan een tempel in Matsumoto Shrine.

De volgende dag trekken we de bergen in, namelijk de berg Norikura . Elke vlakke plaats is ingenomen door huizen of velden, met als voornaamste teeltgewas, rijst.

We zien waarom de bomen en planten in het algemeen hier goed groeien, de toppen van de bergen zijn 's morgens gehuld in dichte wolken. We zien *Cryptomeria japonica*, *Chamaecyparis pisifera*, *Tsuga sieboldii*, *Pinus koraiensis*, *Quercus* en *Acer* species, en de foto geeft een idee van de dichte begroeiing in deze bossen, van grote bomen via middelgrote soorten, naar struiken en kruiden .

Quercus mongolica var. *crispula* is één van de algemeenste eiken in Japan en wordt dikwijls als var. *grosserrata* erkend. De typische *Quercus mongolica* komt enkel voor op het vaste land van Azië, China, Noord en zuid Korea en Rusland. Het verschil zit hem in de bladeren die bij de var. *crispula* smaler zijn en simpeler getand.

Betula platyphylla var. japonica, is botanisch dicht tegen *Betula pendula*, maar de bladeren zijn iets groter. De varieteit op het vaste land van Azië wordt benoemd als *B.japonica var. szechuanica*. We zien ook *Abies* en de rode herfstverkleuring van *Vitis coignetiae*.

Larix kaempferi, de Japanse Lork is een pionier soort op de hogere hellingen en gemakkelijk te herkennen als er kegels zijn. De kegelschubben zijn gebogen.

Pinus parviflora, niet zo algemeen hier. De soort komt van nature op hogere rotsen in kleine bestanden voor.

Pinus koraiensis – *Abies* - *Larix kaempferi*_ Mt Norikura (Matsumoto)_02102023

En we blijven binnen de coniferen, *Abies veitchii*. Deze soort heeft een relatief klein verspreidingsgebied in midden Honshu.

De naalden zijn naar voor gericht en bedekken de twijg min of meer, groen van boven en met twee duidelijke witte banden van huidmondjes.

Een tweede Zilverspar is *Abies mariesii*. Deze soort komt hoger voor in de bergen. De jonge twijgen zijn oranje-bruin en de naalden staan eveneens naar voor, maar op het einde van de twijgen worden ze kleiner en zijn ze dikwijls wat getorst. Donker groen van boven met een duidelijke midden groef en twee witte banden onderaan.

Picea jezoensis var. hondoensis is de variëteit van centraal Honshu. De soort zelf groeit in Hokkaido en Kamchatka. Er worden nog meerdere variëteiten onderscheiden in Centraal Azië. Het onderscheid met de soort zelf zijn de roodbruine twijgen (licht geel tot grijs bij var. jezoensis) en de kortere meer zilveren onderkant van de naalden.

Thuja standishii - *Pinus koraiensis* - *Betula platyphylla* var. *japonica*_Ushidome Pond _Norikura (Matsumoto)_01102023

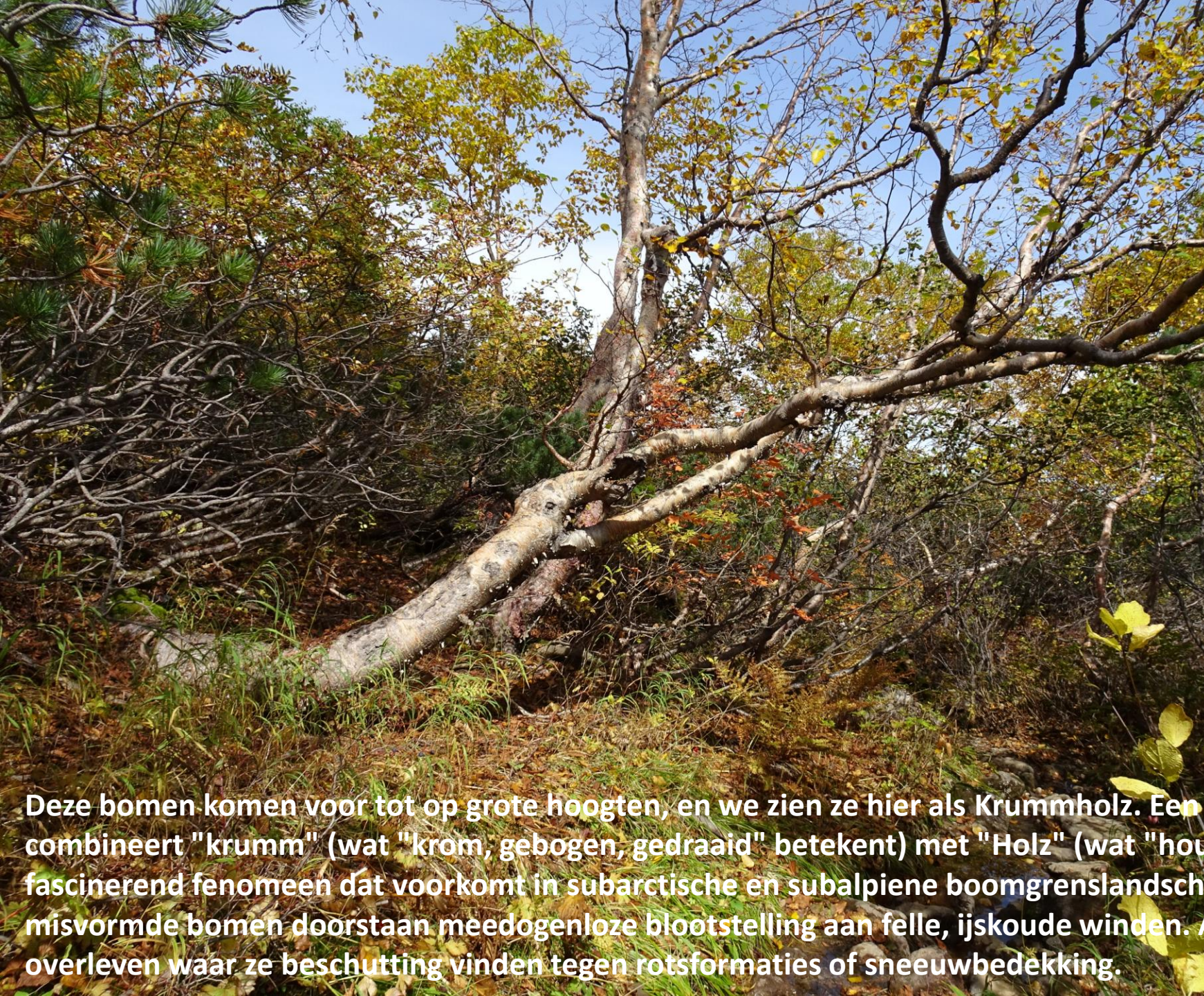

Thuja standishii,
endemisch in Japan, en
de tegenhanger van de
Amerikaanse Thuja
plicata, maar heeft
kleinere kegels en lichter
groene schubben en
minder dichte bebladerde
twijgen.

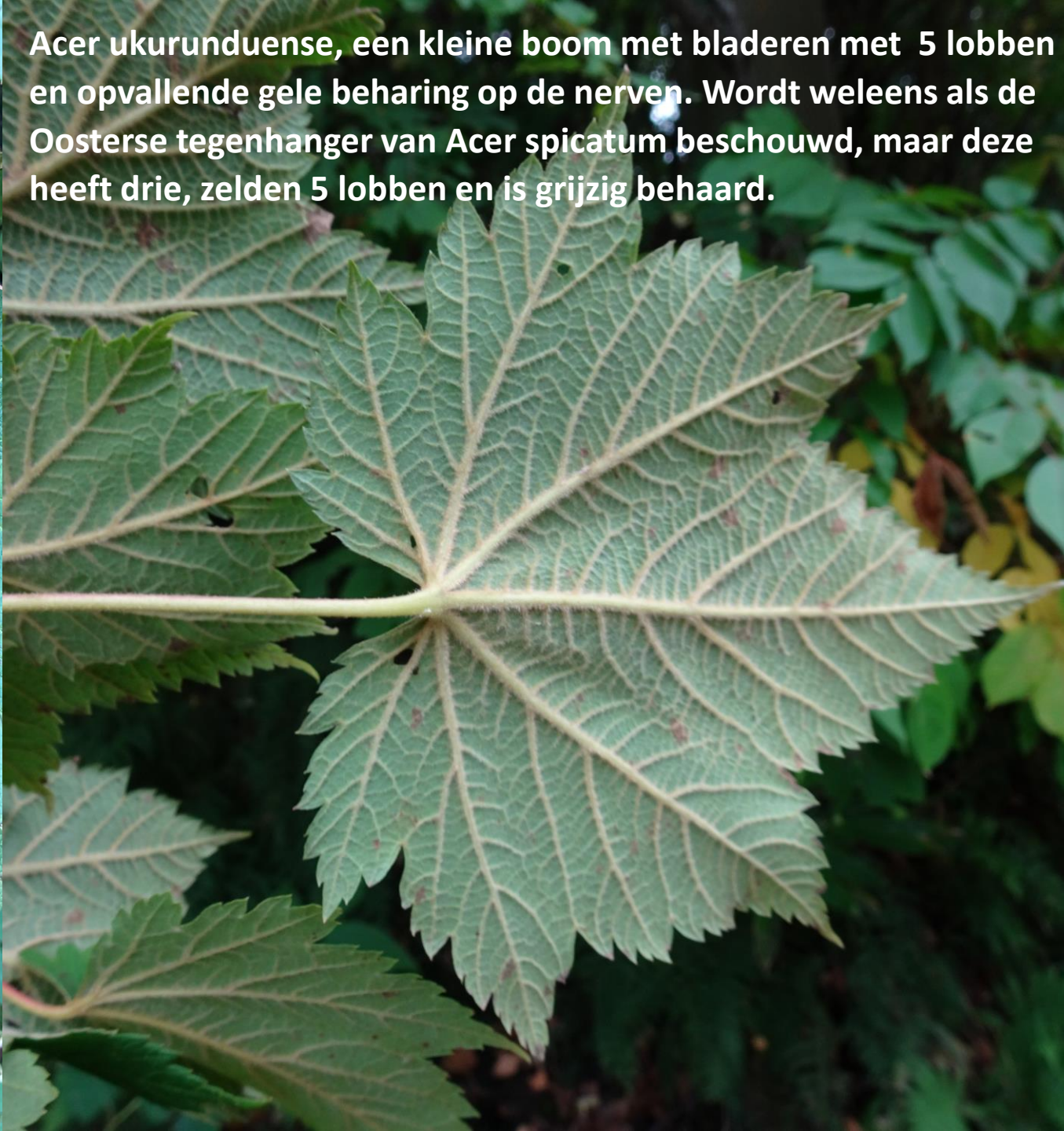
Een berk die hier toch wel indrukwekkend kan worden is *Betula ermanii*. De jonge bast is afschilferend, wit tot rozeachtig, soms oranjebruin. De soort heeft een groot verspreidingsgebied (Rusland, via Korea helemaal tot aan het Balkailmeer) en is zeer variabel in grote en de bladvorm en -rand. De bomen uit Japan worden soms als var. *japonica* beschouwd.

Deze bomen komen voor tot op grote hoogten, en we zien ze hier als Krummholz. Een term afkomstig uit het Duits, combineert "krumm" (wat "krom, gebogen, gedraaid" betekent) met "Holz" (wat "hout" betekent). Het verwijst naar een fascinerend fenomeen dat voorkomt in subarctische en subalpiene boomgrenslandschappen. Deze onvolgroeide, misvormde bomen doorstaan meedogenloze blootstelling aan felle, ijskoude winden. Als gevolg hiervan kunnen ze alleen overleven waar ze beschutting vinden tegen rotsformaties of sneeuwbedekking.

Acer ukurunduense, een kleine boom met bladeren met 5 lobben en opvallende gele beharing op de nerven. Wordt weleens als de Oosterse tegenhanger van *Acer spicatum* beschouwd, maar deze heeft drie, zelden 5 lobben en is grijsig behaard.

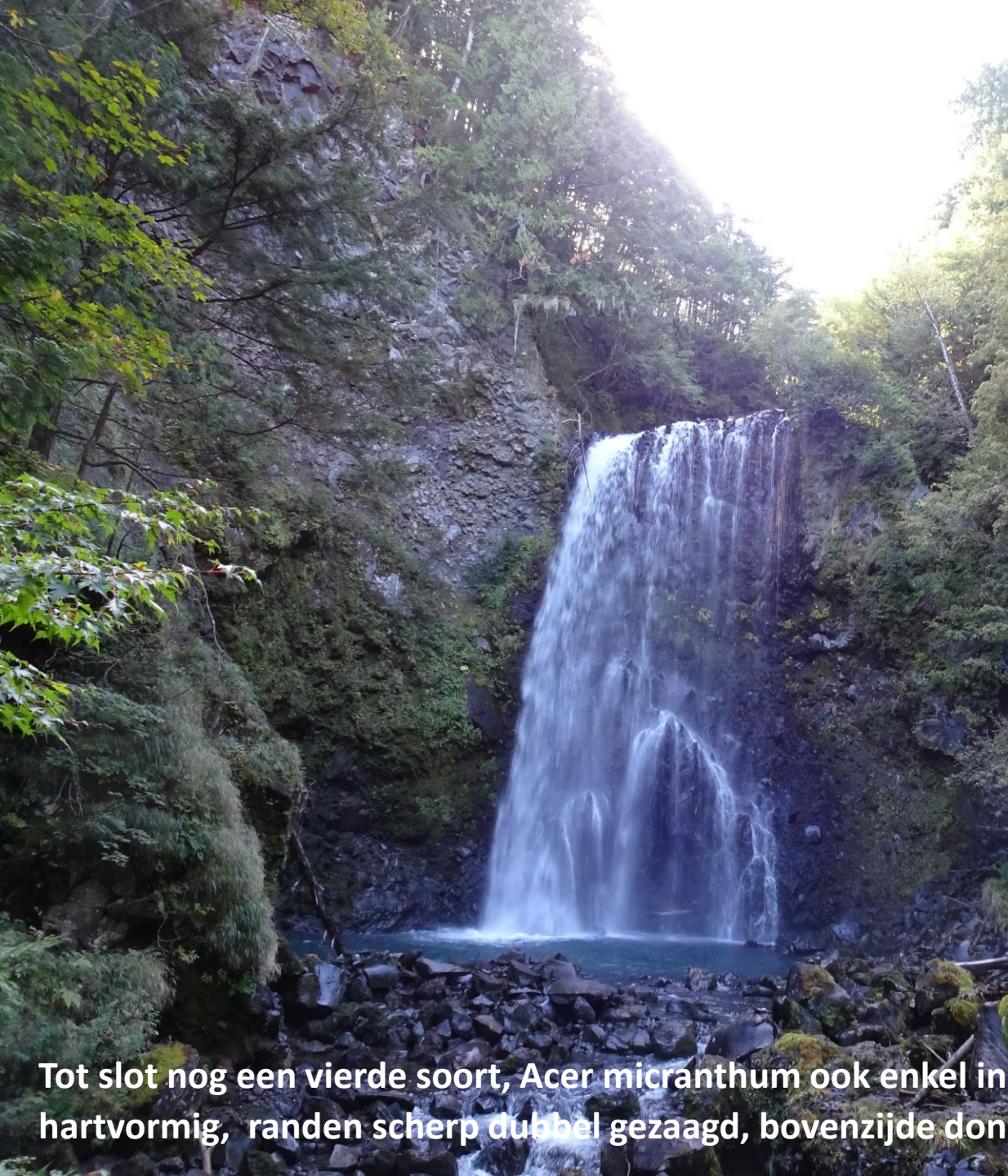

Twee andere endemische soorten Esdoorn die hier voorkomen zijn *Acer capillipes* (rechts boven) en *Acer shirasawanum* (links). Bij deze laatste zijn de bladeren handvormig gelobd, met 9-13 gekartelde, ondiep ingesneden lobben.

Acer argutum zou buiten Japan ook in China voorkomen Bladeren even breed als lang, vijflobbig op lange stengels, dubbel getand.

Tot slot nog een vierde soort, *Acer micranthum* ook enkel in Japan voorkomend. Bladeren driehoekig eirond, basis hartvormig, randen scherp dubbel gezaagd, bovenzijde donkergroen, bladsteel rood.

*Viburnum dilatatum*_Norikura (Matsumoto)_01102023

Euonymus alatus_ Mt Norikura (Matsumoto)_02102023

Aconitum senanense subsp.
*paludicola*_ Mt Norikura
(Matsumoto)_02102023

*Arisaema serratum*_ Mt Norikura
(Matsumoto)_02102023

**Miscanthus
floridulus_Norikura
(Matsumoto)_01102023**

**Anaphalis sinica var.
viscosissima_Mt Norikura
(Matsumoto)_02102023**

Japan is een land dat sterk geregulariseerd is en de bevolking is zeer gedisciplineerd, maar overall staan er waarschuwing of verbodsborden, soms tot op het grappige toe.

停車時に大きく揺れますので、ご注意ください。

**Please mind a shake,
when car is arriving.**

力, 请注意安全。

力, 请注意安全。

하게 흔들리므로

하시기 바랍니다.

**クマ
注意**

CAUTION BEAR!

乗鞍高原はツキノワグマの生息域です

クマに出会わないために

- ◎ 自分の存在を知らせる(クマ鈴など)
- ◎ 野外に食べ物やゴミを置かない
- ◎ 早朝・夜間、悪天候日は特に注意が必要

クマに出会ってしまったら

- ◎ クマに近づかない(写真撮影はしない)
- ◎ クマを驚かせない(大声を出したり、

頭上注意!!

Please be careful overhead.

鳩の糞が落ちてくる
ことがあります。

Feces of pigeon is sometimes falling.

**頭上にご注意
ください!**

Please be careful over head.

松本城管理事務所

Pinus pumila - Betula ermanii - Sorbus commixta_ Mt Norikura (Matsumoto)_02102023

Als we zo stilaan de top van Norikura bereiken, beginnen we iets meer herfstkleuren te zien, maar we zitten dan ook boven de boomgrens. De groene planten zijn voornamelijk *Pinus pumila*, de gele herfstverkleuring komt van *Betula ermanii* en de rode van *Sorbus commixta*.

Pinus pumila heeft het meest noordelijk areaal van de 5-naaldige dennen. Hij komt voor van Siberië, tot Kamtchatka, en zuidelijk tot in Mongolië en Korea, en in Japan, waar hij hele berghellingen kan domineren. De groeiomstandigheden zijn te vergelijken met Pinus mugo in Europa. Werd vroeger als een variëteit van Pinus cembra aanzien, maar heeft nu de status van aparte soort dwerg den.

Sorbus commixta, Japan, Sachalin en Korea, een variabele soort maar hier boven met mooie oranje tot rode herfskleuren

Pinus pumila - *Sorbus commixta*_ Mt Norikura (Matsumoto)_02102023

Alnus maximowiczii, bergels, is een elzensoort die inheems is in Japan, Korea en het Russische Verre Oosten

Gaultheria miqueliana, Japanse Bergthee, een half struikje uit de Ericaceae, met eetbare witte bessen.

Gaultheria pyroloides met blauwe bessen. Er is geen eensgezindheid over de juiste benaming. Men vindt planten in Noord-Amerika, oost-Azië en Japan, en volgens sommige botanici zijn dit verschillende soorten. Phyllodoce aleutica, Ericaceae, ook met een circumpolaire verspreiding en nog niet helemaal uitgeklaarde status qua soorten.

Arctostaphylos nana (*Pieris nana* or *Andromeda nana*) is een matvormende soort die tamelijk algemeen is de berggebieden van Japan.

De grote wolfsklauw (*Lycopodium clavatum*) is een vaste plant die behoort tot de (*Lycopodiaceae*). De plant komt van nature voor in Eurazië, Amerika en de bergen van Afrika

Norikura is onderdeel van Chūbu-Sangaku National Park. Dit natuurgebied is 174323 ha groot en het gebied omvat verschillende bergen van meer dan 3000 m. Onze volgende wandeling binnen dit uitgestrekt nationaal park is langs de Azusa rivier. Aan de rand van de rivier zien we *Abies firma*, *Alnus* en *Salix* soorten.

Highlights of Chubusangaku National Park

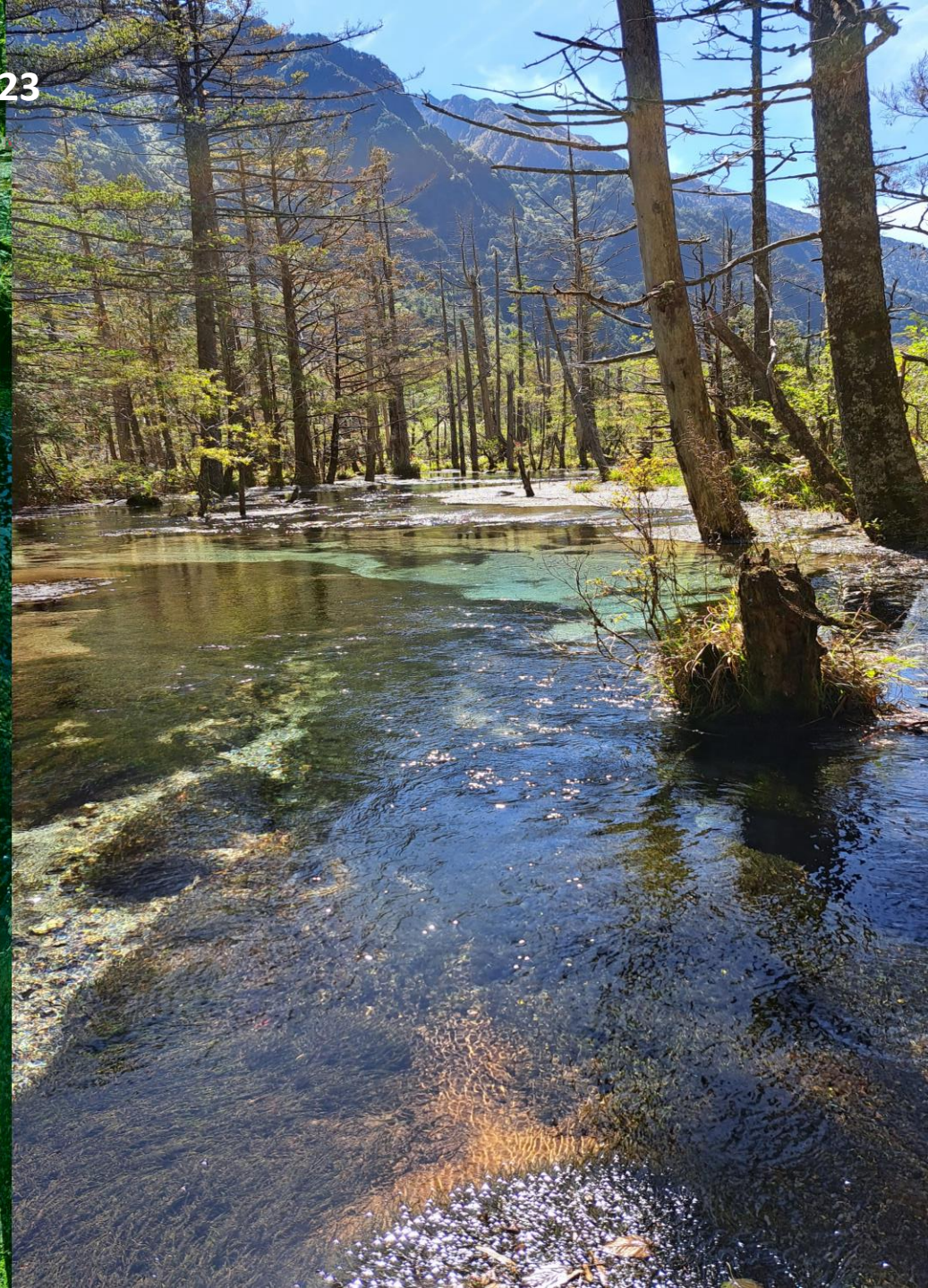
Niigata Pref.

Azusa River-
Tokusawa_03102023

Toyama Pref.

Nagano Pref.

Gifu Pref.

Betula platyphylla var. japonica - Abies firma_Azusa River-Tokusawa_03102023

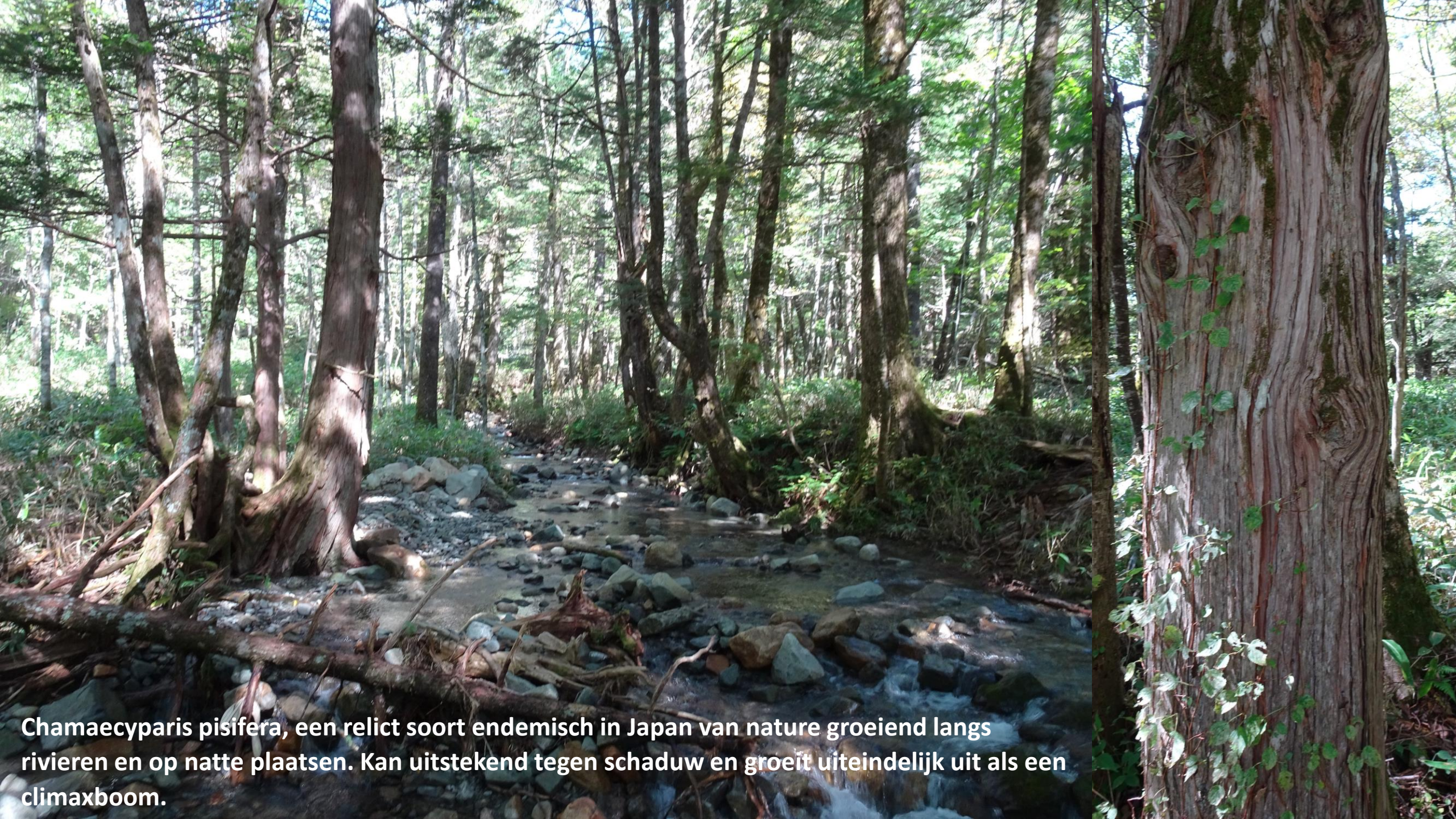

Taxus cuspidata, vooral in Japan groeiend, maar komt ook voor in Noordoost Azië en vormt hier grote bomen met mooie roodbruine stam.

De kegels staan meestal met enkele bijeen (in tegenstelling tot Taxus baccata, daar staan ze iets verder van elkaar). De naalden zijn duidelijk taps toelopend tot een punt en hebben een kleine steeltje aan de basis.

Chamaecyparis pisifera, een relict soort endemisch in Japan van nature groeiend langs rivieren en op natte plaatsen. Kan uitstekend tegen schaduw en groeit uiteindelijk uit als een climaxboom.

Tsuga sieboldii - Pinus koraiensis - Abies_Myojin pond_Azusa River-Tokusawa_03102023

Tsuga sieboldii heeft een groter verspreidingsgebied dan *Tsuga diversifolia* die meer Noordelijk en over het algemeen hoger in de bergen groeit. De relatief grote kegels (voor *Tsuga*) staan op een steeltje. De naalden zijn afgerond en duidelijk ingekerfd aan de top.

Zaailingen van *Abies*,
Tsuga, *Chamaecyparis* en
Pinus koraiensis

Ulmus davidiana var. japonica, een iep uit Japan en Noordoost Azië. De soort leunt dicht tegen Ulmus carpinifolia aan. Hij groeit vooral op vochtige plaatsen, en vanwege de rijstteelt is hij op meerdere plaatsen verdwenen.

*Larix kaempferi*_Azusa River-Tokusawa_03102023

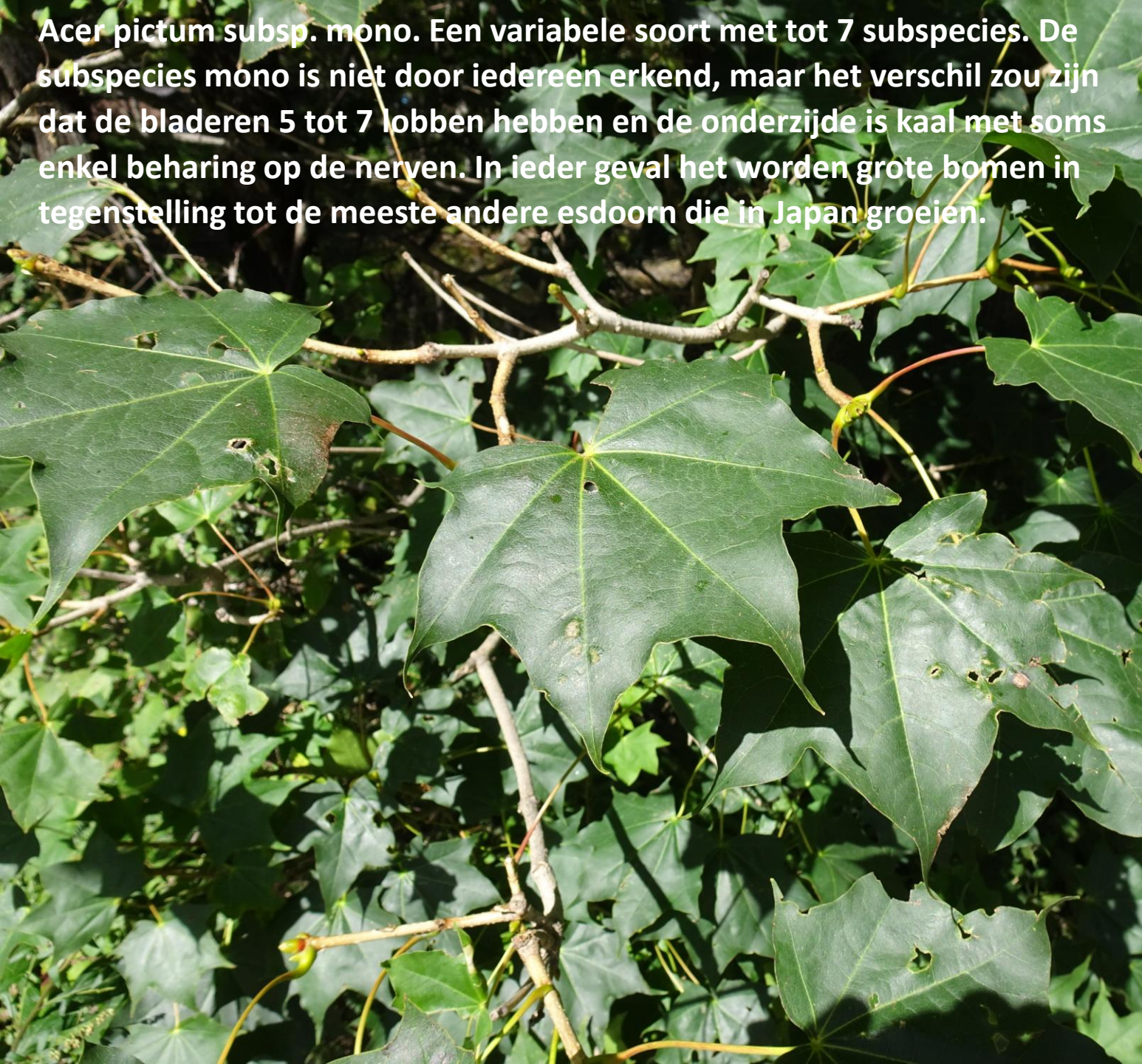

Cercidiphyllum japonicum-Azusa River-Tokusawa_03102023

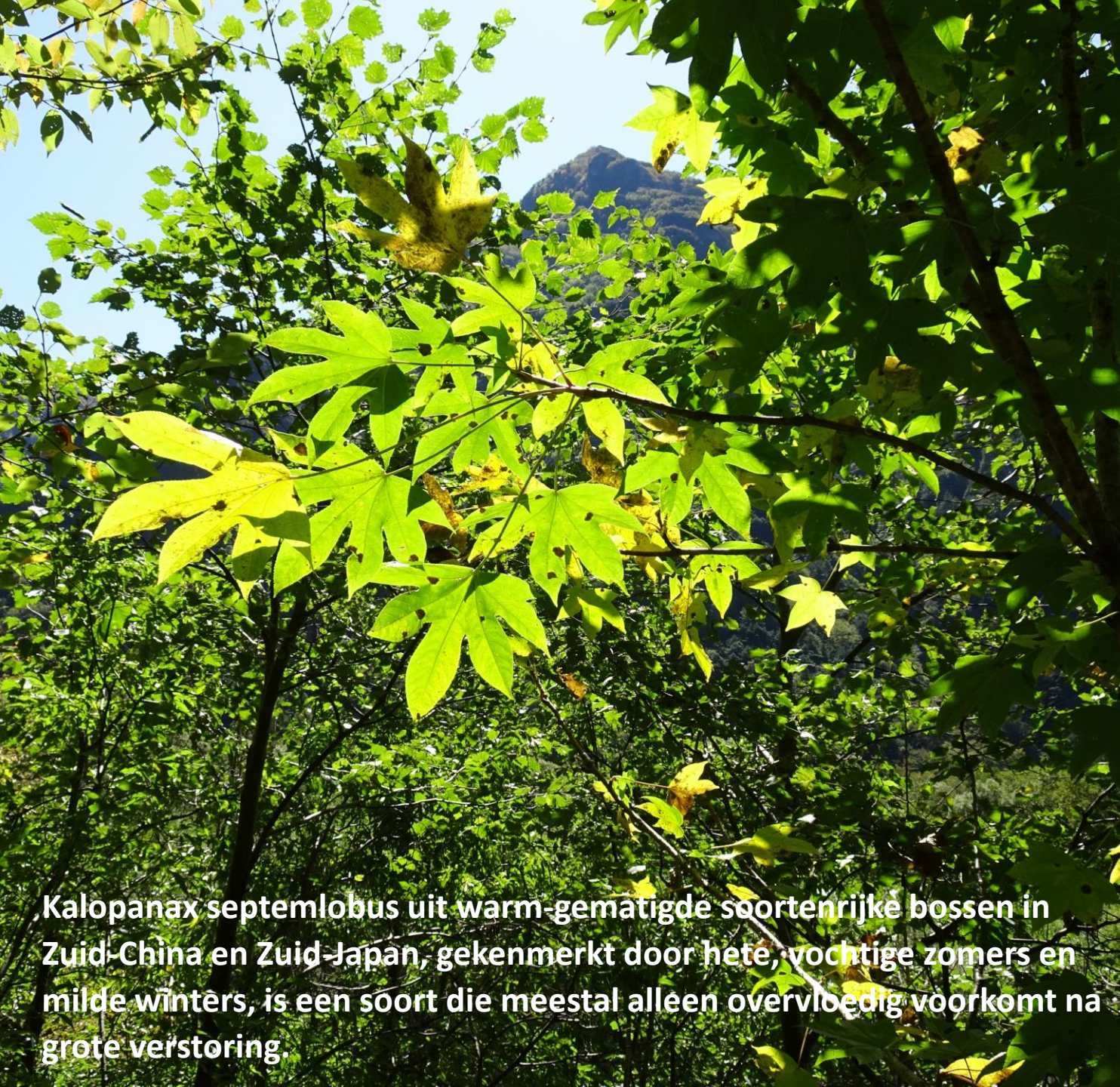
Pterocarya rhoifolia , zou ook in China voorkomen, maar niet iedereen is het erover eens dat hij daar echt inheems is. Zonder de wortelopslag en van nature voorkomend in oever habitats.

Acer pictum subsp. mono. Een variabele soort met tot 7 subspecies. De subspecies mono is niet door iedereen erkend, maar het verschil zou zijn dat de bladeren 5 tot 7 lobben hebben en de onderzijde is kaal met soms enkel beharing op de nerven. In ieder geval het worden grote bomen in tegenstelling tot de meeste andere esdoorn die in Japan groeien.

Acer rufinerve is een kleiner soort, een zogenaamde slangenbastesdoorn. Typisch zijn de groen twijgen.

Kalopanax septemlobus uit warm-gematigde soortenrijke bossen in Zuid-China en Zuid-Japan, gekenmerkt door hete, vochtige zomers en milde winters, is een soort die meestal alleen overvloedig voorkomt na grote verstoring.

Macaca fuscata_Azusa River Tokusawa_03102023

Salix - Abies - Pinus koraiensis_Azusa River-Tokusawa_03102023

Salix arbutifolia - Salix urbaniana_Azusa River-Tokusawa_03102023

Salix arbutifolia Inheems in Noordoost Azië, inclusief Japan. De plant is een windbestuiver en daarom wordt hij soms als *Chosenia arbutifolia* benoemd, maar de bloemstructuur is hetzelfde als bij *Salix*.

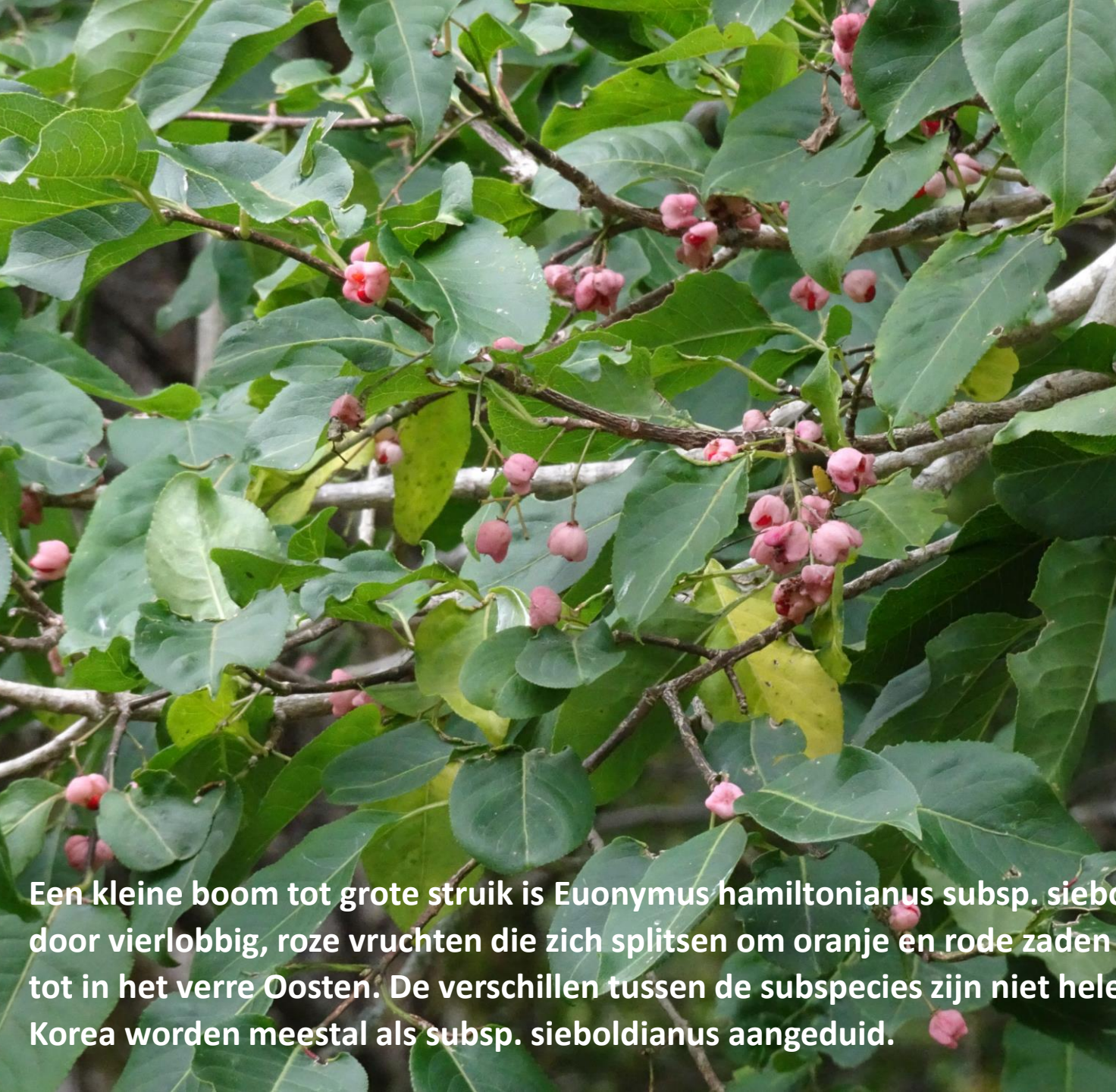
Salix urbaniana is een soort van bergrivieren in Japan.

***Alnus hirsuta* subsp. *sibirica*, soms ook als *Alnus incana* subsp. *sibirica* en lijkt inderdaad op *incana*.**

**Het verschil met de soort
hirsuta zelf is dat de bladeren
iets smaller zijn en grizig
behaard aan de onderkant.**

Een kleine boom tot grote struik is *Euonymus hamiltonianus* subsp. *sieboldianus*. De lichtgroene bloemen worden gevolgd door vierlobbig, roze vruchten die zich splitsen om oranje en rode zaden te onthullen. Een variabele soort van de Himalaya tot in het verre Oosten. De verschillen tussen de subspecies zijn niet helemaal duidelijk, maar planten uit Japan en Zuid-Korea worden meestal als subsp. *sieboldianus* aangeduid.

Viburnum furcatum is overvloedig aanwezig in deze bossen. Te zien met vruchten en hier en daar al met zijn herfstkleuren.

Corydalis pallida_Azusa River-Tokusawa_03102023

Cirsium babanum_Azusa River-Tokusawa_03102023

Dryopteris crassirhizoma_Azusa River-Tokusawa

Pyrola_Azusa River-Tokusawa_03102023

Cimicifuga simplex_Azusa River-Tokusawa_03102023

Men zegt dikwijls, om echt grote bomen te zien, moet men de vele tempels bezoeken. Dit hebben we dan ook gedaan en we hebben de omgeving van de 5 tempels van Togakushi bezocht.

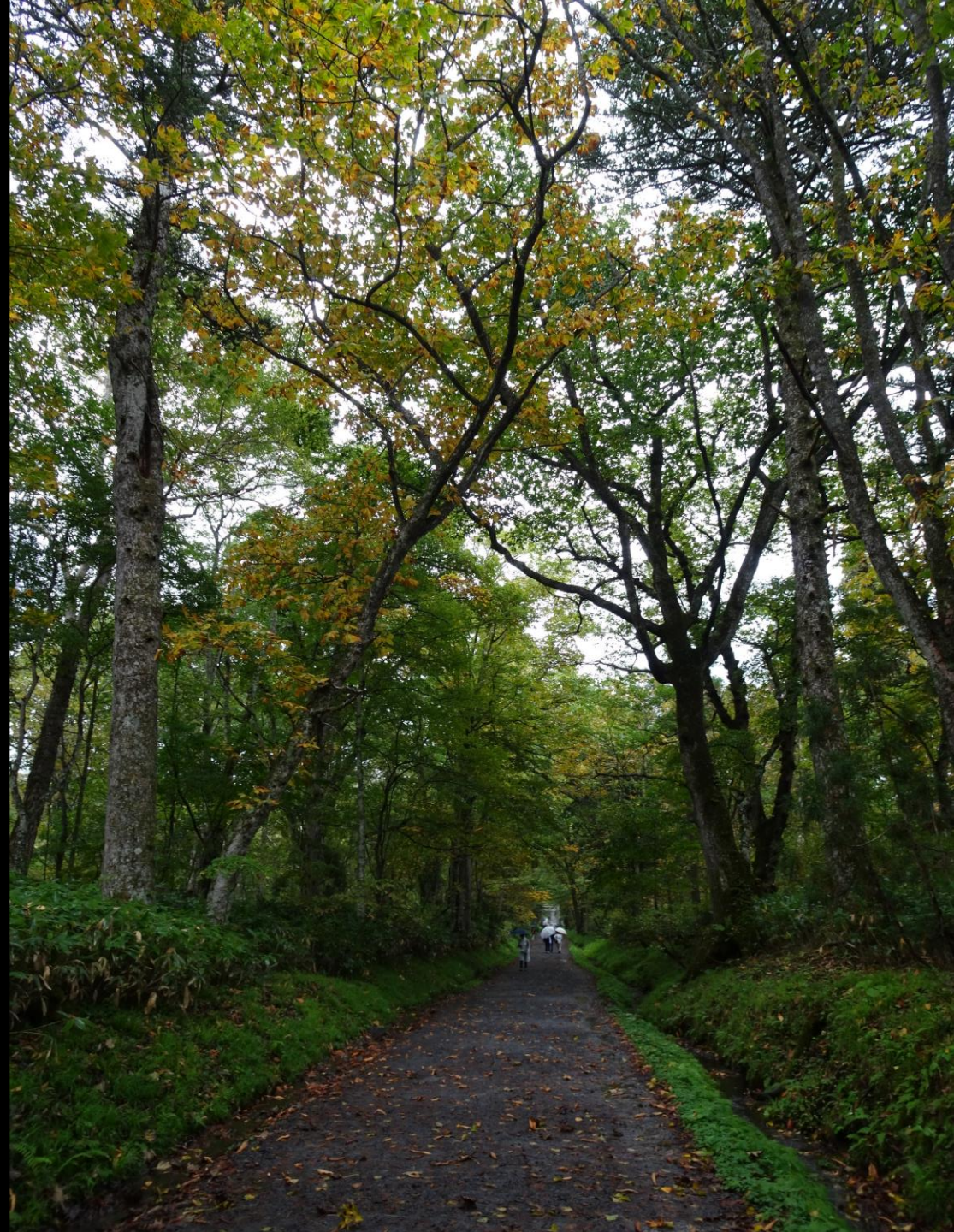

En inderdaad hier zien we onze eerste machtige *Cryptomeria japonica*. Uiteindelijk zijn deze reuzen de overblijfselen van wat vroeger overal te zien was, een beetje te vergelijken met de Sequoia's uit Californië. De soort zelf wordt nog extensief aangeplant als bosboom.

Quercus mongolica var. *crispula*_Togakushi Okusa shrine-05102023

Fagus crenata, de Japanse beuk, is zeldzaam in collecties, maar in zijn thuisland moet hij niet onderdoen voor onze inheemse *Fagus sylvatica*. In ons klimaat een tragere groeier.

Sommige bomen bleken een mooie oranje-rode bladverkleuring te hebben, maar dit bleek dan een klimmer te zijn, Toxicodendron orientale (Rhus ambigua), best niet aanraken vanwege de pijnlijke irritatie die veroorzaakt kan worden.

En dan komen we aan de ingang van Zuishinmon gate, _Togakushi Okusa shrine.

En eens voorbij deze poort, kom je op het pad omzoomt met meer dan 300 *Cryptomeria japonica*, waarvan de oudste bomen 800 jaar zouden zijn. Andere bronnen spreken dan weer dat de bomen in de 17 eeuw zouden zijn aangeplant.

Verbazingwekkend hoe dicht dat deze reuzen tegen elkaar aangroeien en hoe hun wortels zich verstrengelen.

*Cercidiphyllum japonicum*_Togakushi
Okusa shrine-05102023

Aesculus turbinata, de Japanse paardenkastanje zien we hier. Deze lijkt een beetje op onze Aesculus hippocastanum, maar de bladeren zijn iets groter en regelmatig getand.

Hier werden de vruchten geraapt door de jappers en vermoedelijk als offer geplaatst op stenen of zoals hier tussen boomwortels.

Abies homolepis heeft een blauwachtig uiterlijk met kegels die altijd harsachtig zijn.

Abies firma vinden we op lager gelegen hoogten langs de rivieren, dan komt Abies homolepis en vervolgens op grotere hoogten Abies mariessi en veitchii.

Abies firma, heeft de langste naalden van de Japanse soorten en de onderzijde van de naalden is lichtgrijs. De volwassen kegels zijn licht groen tot geel.

Cephalotaxus harringtonii. Blijkbaar zouden de grotere bomen meer zuidelijk aan de Grote Oceaan voorkomen. Hier meer in het binnenland zou dit dan de var. *nana* moeten zijn. Ik heb inderdaad geen grote exemplaren gezien, en op sommige plaatsen vormde de planten grotere groepen via bovengrondse uitlopers.

納

東京都

片山エリコ

納

有限会社 田中建物

納

関西サクラF奉仕団一同

納

東京都 米川千穂子

納

東京都 山本 真弓

納

千葉県 山田ひかり

納

東京都 安水一也

納

東京都 留川 穂子

納

東京都 丸山 敦子

納

東京都 山崎 孝典

納

東京都 山崎 孝典

納

東京都 山崎 孝典

納

東京都 山崎 孝典

納

東京都 山崎 孝典

奉

東京都

片山エリコ

Een opmerkelijke bosboom is *Magnolia obovata*. Grote bladeren met een witachtige onderzijde. Deze snelgroeiende boom wordt gebruikt voor de meubelindustrie.

Langs de kant kwamen we *Acer crataegifolium* tegen, eveneens endemisch in Japan en groeit op open plaatsen op lagere hoogten. Door de typische bladvorm een van de gemakkelijkere te onderscheiden soorten.

Daphniphyllum macropodum.
Buiten Japan vinden we deze
soort ook in China en Zuid-
Korea terug. Een altijd groene
struik met blauwzwarte
vruchten.

De Japanse kastanje, *Castanea crenata* zou niet zo groot worden als zijn Europese tegenhanger (*Castanea sativa*). Ook de bladeren zijn smaller en met kleine tandjes die uitmonden in borstelachtige punten. Wilde bomen hebben kleinere vruchten dan de Europese kastanje, maar blijkbaar zijn er selecties met grotere kastanjes.

Een tweede soort Eik, *Quercus serrata*. Een soort die tamelijk gemakkelijk te benoemen is door de blauwachtige onderzijde van de bladeren.

Zoals eerder al vermeld is *Crytomeria japonica* veelvuldig aangeplant als productie boom, maar telkens men een tempel tegenkomt staat men toch in bewondering voor de majestueuze exemplaren.

Een kleine boom tot grote
struik en inheems in Japan is
Clethra barbinervis. Met
mooie afschilferende stam.

*Lindera obtusiloba*_Hakuba_06102023

Himekawa River_Hakuba_06102023

*Aster glehnii*_Hakuba_06102023

Gentiana triflora var. *japonica*_Hakuba_06102023

*Blechnum niponicum*_Hakuba_06102023

*Hosta*_Hakuba_06102023

Cryptomeria - Abies - Pinus - ..._Tateyaman Kurobe Alpine Route-Kurobe dam_07102023

Sorbus commixta_Tateyama Kurobe Alpine Route Kurobe dam_07102023

Pinus pumila moet hier zien te overleven in toch wel extreme omstandigheden.

**Rhododendron makinoi_Tateyaman Kurobe Alpine
Route-Mt Tateyama_07102023**

**Juniperus communis var. nipponica_Tateyaman Kurobe Alpine Route-Mt
Tateyama_07102023**

Alnus maximowiczii_Tateyaman Kurobe Alpine Route-Mt Tateyama_07102023

Tateyama, letterlijk vertaald “staande berg” is 3015 m hoog en één van de drie heilige bergen in Japan, de bekendste natuurlijk Fuji.

Op 2621 m is er een vulkaan die af en toe kleine uitbarstingen heeft, maar het is vooral uitstoot van giftige zwaveldampen.

**Stewartia pseudocamelia_Tateyaman Kurobe Alpine Route-
Tateyama_08102023**

**Cryptomeria japonica_Tateyaman Kurobe Alpine Route-
Tateyama_08102023**

手育て杉
MONODATE CEDAR
DBH 95.0cm
樹高 23.0m
ナリノチシケイ水 NO.880
C

Hydrangea petiolaris op *Chamaecyparis pisifera*

Hydrangea paniculata
_Tateyaman Kurobe Alpine
Route-Tateyama_08102023

Blechnum nipponicum is een kleine groenblijvende varen met twee verschillende soorten blad, vruchtbaar en steriel. De vruchtbare bladeren groeien verticaal, zijn veel hoger en hebben veel smallere slippen. Ze worden ook in

tegenovergestelde paren geboren.

Maianthemum japonicum

Rodgersia podophylla

Saxifraga fortunei

Paris tetraphylla

Osmunda japonica

Leucosceptrum japonicum, Japanse struikmunt is een winterharde vaste plant uit de Lamiaceae met witgele bloemen, en is bij ons te verkrijgen als cultivar met afwijkende bladkleur.

Castanopsis sieboldii, een immer groene boom uit de fagaceae en werd vroeger een subspecies van *Castanopsis cuspidata* beschouwd.

Het is pas als men de vruchten ziet, dat men de associatie maakt met Quercus. In Japan worden het grote bomen, maar bij ons waarschijnlijk niet voldoende winterhard. Ik heb enkele zaden meegenomen, dus misschien zien we soort binnenkort in enkele collecties.

Cinnamomum camphora, is nog zo een soort die bij ons niet winterhard is. Uit Japan, China en Taiwan. Uit de kamferboom werd de stof kamfer gewonnen die als specerij en vooral als medicament werd toegepast.

Podocarpus macrophyllus is een van de meest noordelijk groeiende soort van dit geslacht.

_Kanazawa Castle Park_09102023

En zo komen we in Kanazawa Castle park. De eerste bronnen spreken van een kasteel vanaf 1583. In zijn lange geschiedenis is het verschillende malen afgebrand en telkens terug opgebouwd. Na 1990 is men begonnen om de het geheel grondig te restaureren, en dit in de traditionele manier van timmermanschap. Sinds 2001 is het open voor het publiek.

Quercus myrsinifolia , de jonge twijgen zijn chocolade tot donker bruin. Bladeren leerachtig, eirond tot elliptisch-lancetvormig, bovenzijde donkergroen, glanzend, onderzijde lichtgroen of witachtig.

Vlak langs Kanazawa Castle ligt Kenroku-en Garden. Deze tuin uit de Edo-periode (1620-1840) wordt omschreven als behorend tot de drie mooiste Japanse tuinen, en dit is zeker niet gelogen.

Kotojitoro Lantern_Kanazawa_Kenroku-en Garden_09102023

Verspreid over bijna 25 hectare. De kenmerken van het landschap zijn onder meer kronkelende paden, een grote vijver, verschillende theehuizen en een van de oudste fonteinen van Japan. In 1871 werd de tuin open gesteld voor het publiek.

Pinus thunbergii (Karasaki pine)_Kanazawa_Kenroku-en Garden_09102023

Pinus thunbergii (Karasaki pine) . In de winterperiode worden de takken vastgemaakt zodat ze niet zouden breken, moest er veelvuldige sneeuwval zijn.

Pinus densiflora_Kanazawa_Kenroku-en Garden_09102023

Het onderhoud in deze tuin is uitzonderlijk. De meeste dennen worden regelmatig gesnoeid, en het mos wordt met de hand onderhouden. Vrouwelijke tuiniers zijn heel nauwkeurig, elk onkruid, bladje aan het uitsteken en opvegen. Hoeveel vierkante meter zou zo per dag aangepakt worden?

*Osmanthus heterophyllus*_Kanazawa_Kenroku-en
Garden_09102023

*Pseudocydonia sinensis*_Kanazawa_Kenroku-
en Garden_09102023

Pinus thunbergii (Neagarinomatsu Pine)_Kanazawa_Kenroku-en Garden_09102023

八六六が、
盛土に
徐々に
根を
もとの

Neagarinomatsu Pine

Planted by the 13th Lord Nariyasu. The roots of the small pine planted on this high embankment gradually rose above the ground.

네아가리노마츠

13대 영주 (나리야스)에 의해 심어진 소나무
애송을 흙을 쌓아 둔 지면에 심고, 점점 그 흙을 제거하여 뿌리를 드러낸 것이라 알려져있다

根上松

13代藩主 (齐泰) 栽下的。据说是将幼松种到高处，然后将土慢慢的除去，直至根露出来。

根上松

第 13 代藩主前田齊泰所種植。幼松被種於堆高的土壤之中、松樹之根隨著成長漸漸的露出土外

Acer palmatum_Kanazawa_Kenroku-en Garden_09102023

Ons einde van de reis nadert stilaan in Kyoto. Hier bezoeken we nog enkele tempels en ander tuinen zoals de Ginkaku-ji Temple(Zilveren tempel) . Ondanks zijn naam was het Zilveren Paviljoen nooit bedekt met zilver. In plaats daarvan wordt aangenomen dat de naam meer dan een eeuw na de bouw van het gebouw als bijnaam is ontstaan om het te contrasteren met het Gouden Paviljoen (geen foto, was in restauratie). Als alternatief wordt uitgelegd dat maanlicht dat weerkaatste op de donkere buitenkant van het gebouw (die vroeger bedekt was met zwarte lak) het een zilverachtig uiterlijk gaf.

Pinus parviflora_Ginkaku-ji Temple_Kyoto_11102023

De Zee van Zilverzand, gebouwd om de maan te weerspiegelen

Kōgetsudai (Moon viewing mound)_Ginkaku-ji
Temple_Kyoto_11102023

**Acer palmatum_Ginkaku-ji
Temple_Kyoto_11102023**

Shōren-in Temple
_Kyoto_11102023

_Romon Gate_Fushimi Inari-Taiska_Kyoto_13102023

Phyllostachys edulis_Fushimi Inari-Taisha_Kyoto is een reuzenbamboe afkomstig uit China en Taiwan en elders genaturaliseerd, waaronder Japan. Het edulis-gedeelte van de Latijnse naam verwijst naar de eetbare scheuten. Deze bamboe kan een hoogte bereiken tot 28 m . Deze specifieke bamboesoort is de meest voorkomende soort die wordt gebruikt in de bamboetextielindustrie van China en andere landen, voor de productie van rayon.

**Celtis sinensis var. japonica .
Deze variëteit wordt niet door
iedereen erkend. Er zou weinig
verschil zijn met de type soort.
De vruchten kunnen zowel
zwart als rood zijn.**

Quercus glauca,
Bladeren
elliptisch,
langwerpig of
lancetvormig,
soms het breedst
iets boven het
midden,
leerachtig, basis
enigszins
asymmetrisch, de
onderzijde is
blauwgroen,
bladranden
ondiep getand in
het bovenste
deel.

Quercus phillyreoides is een grote struik tot middelgrote boom met een dichte, ronde kroon. Het wintergroene blad is niet al te groot en heeft gladde tot zeer ondiep gezaagde randen. Het is opvallend leerachtig van structuur.

Quercus acutissima. Een bladverliezende soort in tegenstelling tot de twee vorige, bladeren glanzend donkergroen van boven, bleker van onderen, , eirond-lancetvormig, afgerond of breed taps toelopend aan de basis, op de bladrand eindigen de 10 tot 20 zijnerfen in naaldvormige tanden.

Een ander genus uit dezelfde familie Fagaceae is *Lithocarpus glabra*, een soort uit China en Japan.

De bloei- en vruchtaren zijn bij deze soort terminaal.

Deze soort is verwand met *L. edulis*, maar is gemakkelijk te onderscheiden door het dichte grijze of geelachtige dons op de jonge takjes, en door de bladeren, die zilverachtig zijn aan de onderkant, en slechts zes tot acht paar zijnerfven hebben.

Nageia nagi, Podocarpaceae heeft een groot verspreidingsgebied in Zuid Azië. Is door Siebold in Gent geïntroduceerd in 1830, maar is niet winterhard. Nagi is de Japanse naam voor deze plant.

**De kegel lijkt op een
bolvormige vrucht die blauw
wordt bij rijpheid, en bedekt
is met een witachtige was.**

En tot slot nog een foto van Ginkgo biloba. Niet inheems in Japan, maar al eeuwen aangeplant in tuinen en bij tempels.

THE END

